

Jef TINEL

(1885 – 1972)

**Een bundeltje van 6 liederen
voor solozang en piano**

1. Alleen het leven (Jan H. Eekhout)

Alleen het leven tot den droom verzoet buigt luistrend in de nachten en hoort verre en vroom bewogen en zuiv' en onvermoed het ritselen van Gods kleed over de sterren.

Alleen het leven tot den droom verzoet. Alleen het leven tot den droom verstild hoort wen de gouden deemster om bemind' en broze zieleedingen teder trilt de stem van God die spreekt in d' avondwinden.

Alleen het leven tot den droom verstild. Leven tot droom van droom tot lied vervoerd bloeit eindloos zacht omhoog in Zijne handen. Alleen het leven door God zelf beroerd schouwt diep in 't hart van zaalge hemellanden. Alleen het leven tot het lied ontroerd.

2. Zomerzang (Jan H. Eekhout)

Nu luiden de luchten duizelende blauw. Het klinkt van geruchten aan heuv'len en landouw.

De wateren stralen als hel diamant. Gansch d' aarde staat in een stormenden brand.

Nu wijden de weien bloeiblinkend verpand! De gronden die dijen, het korenveld vuurt.

In feestelijke felte, in toonloos getier zet 't leven op bloed zich van mens en dier.

Nu klanken de heemlen hun eeuwigen schal! De wereld ligt te weemlen in 't wentelend al.

Hoe welven uw weelden, o aard zwaar getast, viert g' uw hoogste festijn. Is God zelve uw gast?

3. Aan de stilte (Jan H. Eekhout)

Stilte, stilte, laat m' u weten in het lied dat zachkens fluistert als een bede, als een bede tot het eenzaam hart dat luistert.

Tot het hart van wie zich keerden naar de eindeloosheid der nachten en Gods held're verten leerden in een zaligend verwachten.

Laat vervuld het lied dat fluistert van uw zoete aanwezigheid.

Als een smettelooze luister voor het hart gebenedijd, zalig stralend door al duister.

Stilte, stilte, gij die liefde zijt.

4. O kom met mij in den lentenacht (Pol De Mont)

O kom met mij in den lentenacht, kom dwalen over de bloemenwei.

De roze sluimert, de sterre licht, in stille droomen wasemt de hei.

O kom met mij in den lentenacht. Het leeft en het hijgt en het mint daar al.

De looveren lisplen, het windje smacht en donkere wegelen lokken door 't dal.

O kom met mij in den lentenacht. De heuvel glimt in den maneschijn.

Daar nijgen ons hoofden te saam zoo zacht en gansch de natuur zal ons eigen zijn.

5. Berusting

Zoo onverwacht is kalmte weergekomen in 't hart dat rusteloos te kloppen lag.

En de avond van dees laatsten meiedag heeft 't stille in slaap gewiegd met zoete droomen.

Nu ligt mijn bangheid weer in sterke toomen en of mijn levenszee geen klip meer zag.

Nu wacht ik kalm met stillen liefdelach op al de onzekerheid die nog zal komen.

O liefste vrouwe, houd voortaan mijn zorgen in uwe breede mantelvouw geborgen;

Vergeet niet dat ik soms een bloemke of groet gebracht heb voor uw beeld, zoo blank, zoo blank en zoet!

Ach moeder, blijf uw willoos kindje ook morgen en altijd koestren zoo ge 't heden doet....

6. Stabat mater (Jos Impe)

Roerloos lijk een steenen beeltnis, doods bedroefd met bloedend hart,

leunde langs den stam des kruises Maria, de vrouw der smart.

Witter dan de kelk der winde bloeiend bij den dageraad

was de tint die glimde op haar fijn gelijnd en eël gelaat.

Starlings richtte zij haar blikken op het lijk van haren zoon,

op Zijn bloed en op Zijn wonden, op de doornen van Zijn kroon.

T' einden liep de dagvaart en de neev'len van den vespertijd

hulden kind en moeder in een waas van zachte deemsterheid.